

Sygn. akt *IV U 32/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2013 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2013 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku E. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

o emeryturę

na skutek odwołania E. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia 23/11/2012 r. znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. z dnia 23/11/2012r znak: (...)w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy E. B. prawo do emerytury poczynając od dnia 6 listopada 2012r.

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. na rzecz wnioskodawcy E. B. kwotę: 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 32/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 lipca 2013r.

Decyzją z dnia 23.11.2012r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 31.10.2012r. odmówił E. B. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że nie został udowodniony 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, bowiem nie uznano okresu pracy w szczególnych warunkach od 03.05.1974r. do 31.03.1984r. i od 01.04.1984r. do 14.08.1990r. z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) S.A. ponieważ świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie spełniają wymogów formalnych.

W odwołaniu pełnomocnik E. B. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury. Podniósł, iż błędy formalne świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie mogą obciążać wnioskodawcy i powodować utraty uprawnień emerytalnych. Podał, iż w okresach od 03.05.1974r. do 31.08.1974r. i od 01.04.1984r. do 14.08.1990r. wnioskodawca pełnił obowiązki kierowcy samochodu bojowego przeciwpożarowego S. będą

funkcjonariuszem (...) w Wytwórni (...) SA, zaś od 01.09.1977r. do 31.03.1984r. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego.

W odpowiedzi ZUS Oddział w J. wniósł o oddalenie odwołania powołując te same argumenty, które były podstawą wydania zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca E. B. urodził się (...)

W dniu 31.10.2012r. złożył do ZUS wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury (akta ZUS k. 1-3).

Na potwierdzenie okresów zatrudnienia do 31.12.1998r. i charakteru pracy przedłożył:

- 1) świadectwo pracy z dnia 28.09.1999r., z którego wynika, że w okresie od 03.05.1974r. do 28.09.1999r. był zatrudniony w Wytwórni (...) SA na stanowiskach kierowca, starszy wartownik, dowódca warty (akta ZUS k. 5),
- 2) świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze potwierdzające wykonywanie stale i w pełnym okresie czasu pracę kierowcy samochodów uprzywilejowanych w ruchu na stanowisku kierowca w okresie od 03.05.1974r. do 31.08.1977r. i od 01.04.1984r. do 14.08.1990r. (akta ZUS k. 6),
- 3) świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z którego wynika, iż w okresie od 01.09.1977r. do 31.03.1984r. wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (akta ZUS k. 7).

E. B. był zatrudniony w Wytwórni (...) SA. Pracował w (...) jako kierowca samochodu bojowego gaśniczego. Wyjeżdżał do pożarów na terenie zakładu pracy, sąsiedniej (...) Fabryki (...) oraz w rejonie obszaru objętego w (...) Powiatu S.- (...). Uczestniczył w ćwiczeniach bojowych. Dodatkowo jeździł także karetką pogotowia, która była na wyposażeniu Międzyzakładowej Przychodni (...). Służba trwała 12 godzin i wnioskodawca musiał być przez cały czas dyspozycyjny. Otrzymywał dodatek za warunki szkodliwe. W okresie od 1977r. do 1984r. pracował na stanowisku kierowcy (...) o ładowności powyżej 3,5 tony. Przewoził oleje, smary i benzynę. Pracując w transporcie otrzymywał posiłki regeneracyjne, dodatku nie płacono (zeznania świadków J. B., J. P., S. R. i wnioskodawcy k. 31-32).

Powołany w sprawie biegły specjalista ds. organizacji i zarządzania przemysłem, w oparciu o akta sprawy, akta ZUS oraz dokumentację pracowniczą wnioskodawcy, w opinii z dnia 29.05.2013r. (k. 35-37) dokonał szczegółowej analizy zatrudnienia wnioskodawcy od 03.05.1974r. do 14.08.1990r. w Wytwórni (...) S.A. w S..

Biegły ocenił, że wnioskodawca w okresie od 03.05.1974r. do 31.08.1977r. i od 01.04.1984r. do 14.08.1990r. był funkcjonariuszem pożarnictwa, pracownikiem Zakładowej (...) i bezspornie była to praca w szczególnych warunkach. Natomiast w okresie od 01.09.1977r. do 31.03.1984r. pracował w Wydziale (...) Wytwórni (...) w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego typu S. o ładowności 5 ton. Również ten okres biegły zakwalifikował jako pracę w szczególnych warunkach.

Podsumowując stwierdził, że w spornym okresie od 03.05.1974r. do 14.08.1990r. (tj. przez 16 lat 3 miesiące i 12 dni) E. B. będąc zatrudniony na stanowiskach mechanik-kierowca, kierowca mechanik p.o. strażaka, kierowca samochodu ciężarowego w Firmie Wytwórnia (...) w S. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach kwalifikowanych jako praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu obowiązujących przepisów.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody.

Nie budzą wątpliwości dowody z zeznań świadków w zakresie potwierdzenia okoliczności zatrudnienia wnioskodawcy w Wytwórni (...) w S., bowiem są to osoby, które pracowały z wnioskodawcą w spornym okresie i mają wiedzę o tym, jakiego charakteru czynności wnioskodawca wykonywał na zajmowanym stanowisku pracy. Okoliczność, iż praca

wnioskodawcy była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach, w sposób nie budzący wątpliwości w swojej opinii potwierdził biegły M. M..

Wykazał, on że praca wnioskodawcy w okresie od 03.05.1974r. do 14.08.1990r. w wymiarze 16 lat 3 miesięcy i 12 dni była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Sąd podzielił opinię biegłego i uznał, że w powiązaniu z ustaleniami wynikającymi z dokumentów oraz zeznań świadków i wnioskodawcy dała ona pełną podstawę dla poczynienia istotnych w sprawie ustaleń faktycznych.

Pismem z dnia 15.07.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. poinformował, iż nie zgłasza żadnych uwag wobec opinii biegłego sądowego (k. 43).

Należy zaznaczyć, że opinia biegłego, jakkolwiek oparta na wiadomościach specjalnych, to tak jak i zeznania świadków, jest dowodem, którego ocena w kontekście całości zebranego w sprawie materiału dowodowego należy do Sądu.

Sąd, zgodnie z regułą zawartą w art. 233 § 1 k.p.c. dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, która przełożyła się na ostateczny wynik niniejszego postępowania.

Przedmiotem sporu jest ustalenie, czy E. B. w okresie zatrudnienia od 03.05.1974r. do 14.08.1990r. w Wytwórni (...) S.A. w S. wykonywał pracę w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat, a tym samym czy spełnia warunki do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

W świetle art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 1998r. Nr 162, poz. 1118) oraz § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) mężczyzna, który ukończył 60 rok życia, posiada wymagany okres zatrudnienia wynoszący 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych może nabyć prawo do świadczenia emerytalnego. Wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w warunkach szczególnych przysługuje prawo do emerytury reguluje wspomniane wyżej Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Warunkiem niezbędnym do uzyskania na podstawie przepisów powołanego rozporządzenia emerytury przez pracownika, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, jest spełnienie łącznie następujących przesłanek: dla mężczyzny - osiągnięcie 60 lat życia, posiadanie co najmniej 25 lat okresu składkowego i nieskładkowego oraz legitymowanie się 15-letnim okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych. Stosownie do § 2 ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 1983r. Nr 8, poz. 43) okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionych według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust.2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Przedstawione i przeprowadzone w toku postępowania dowody w sposób nie budzący wątpliwości pozwalają przyjąć, że wnioskodawca wykazał wymagany 15 letni staż pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, przypadający na okres zatrudnienia w Wytwórni (...) S.A. w S.. Powyższą okoliczność w swojej opinii potwierdził biegły – M. M.. Wskazał, że w okresie zatrudnienia od 03.05.1974r. do 14.08.1990r. pracował na stanowiskach pracy zaliczanych jako praca w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, tj. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wymienione w Wykazie A, Dział XIV poz. 23 oraz dział VIII, poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników

zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U 1983r. Nr 8, poz. 43) oraz wymienione w dziale XIV, poz. 20 pkt 1 i w dziale VIII poz. 2 pkt 5 Zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. Urz. MG 1985r. Nr 1, poz. 1).

Sąd dał wiarę opinii biegłego – M. M.. Opinia biegłego jest wiarygodna przede wszystkim w zakresie wyjaśnienia okoliczności z punktu widzenia wiadomości specjalnych przy uwzględnieniu zebranego i udostępnionego mu materiału sprawy. Jej treść nie budzi żadnych wątpliwości. Została bowiem sporządzona w sposób rzetelny, w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, a to akta ZUS, akta osobowe wnioskodawcy, a także zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa.

Również zeznania świadków i wyjaśnienia wnioskodawcy Sąd uznał za spójne i korespondujące z materiałem źródłowym.

Sąd dał również wiarę świadectwom wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z których wynika, że wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych od 03.05.1974r. do 31.08.1977r., od 01.04.1984r. do 14.08.1990r. oraz od 01.09.1977r. do 31.03.1984r.

Skoro wnioskodawca spełnił warunki przewidziane przepisami art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w trybie art. 477⁽⁽¹⁴⁾⁾ § 2 k.p.c. i przyznał E. B. prawo do emerytury od dnia (...), tj. od daty ukończenia 60 roku życia.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. i § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013r. poz. 490).

Z:

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu.